

og er blevet undertegnet i oktober sidste år. Aftalen indebærer, at Danmark på et mellemstatsligt grundlag tilknyttes forkyndelsesforordningen.

Konkret vil parallelaftalen indebære, at der vil gælde de samme regler om forkyndelse af retslige og udenrigsretslige dokumenter på tværs af grænserne mellem EU's medlemslande. Det vil sige, at reglerne i forkyndelsesforordningen vil gælde i alle EU's medlemslande.

I dag sker forkyndelse på tværs af grænserne i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-lande på grundlag af Haagerkonventionen fra 1965. Forkyndelsesforordningen er da også baseret på reglerne i Haagerkonventionen, men de er blevet revideret og moderniseret og er dermed mere tidssvarende.

Venstre er positive over for, at der gennemføres en parallelaftale, der knytter Danmark til forkyndelsesforordningen, fordi forkyndelsesforordningen gør det lettere og hurtigere at gennemføre forkyndelserne på tværs af grænserne i EU i forbindelse med f.eks. civile og kommercielle retssager.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at parallelaftalen om tilknytning til reglerne i forkyndelsesforordningen vil kunne indgås i fuld respekt for vores retslige EU-forbehold. Det skyldes simpelt hen, at mellemstatsligt samarbejde på det civile retslige område *ikke* er omfattet af forbeholdet.

Venstre støtter lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Dette lovforslag, L 47, minder jo i sin teknik meget om det foregående lovforslag, nemlig derved, at der er tale om en parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab, og denne sag er der udelukkende på grund af vores retlige forbehold.

Den foregående ordfører fra Venstre havde en udmærket gennemgang af selve lovens indhold, så den skal jeg ikke gentage her.

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg skal ligesom under behandlingen af L 46 understrege, at følgende fremføres på vegne af Dansk Folkepartis EU-ordfører, hr. Morten Messerschmidt, der desværre ikke kan være til stede under denne førstebehandling.

Regeringen lægger i sit lovforslag ikke skjul på, at der også i L 47 er tale om en stort set enslydende forordningstekst i forhold til de regler, som vi kender fra Haagerforkyndelseskonventionen.

Dansk Folkeparti er tilhænger af Haagerkonventionen. Naturligvis giver det god mening, at vi med nærmere angivne betingelser og undtagelser accepterer forkyndelse af såvel retslige som udenretslige dokumenter og aftaler i Danmark. Det er ganske enkelt forudsætningen for, at vi kan have en så international juridisk interaktion, som Danmark i dag nyder godt af. Det handler om tillid, og uden tillid er der ingen handel. Derfor skal der ikke lyde nogen beklagelser fra Dansk Folkeparti med hensyn til det materielle retsindhold. Igen handler det altså ikke om, hvorvidt vi ønsker at lovgive, men om hvordan.

Som bekendt er Haagerkonventionen i dag gældende for lande både i og uden for Europa. Så Haagerkonventionen forgår ikke, blot fordi EU har fået den tanke, at man vil lave en forordning, der dækker området for EU-landene. Og Danmark bliver ikke smidt ud af Haagerkonventionen, hvis vi insisterer på, at dette område skal fastholdes på konventionsplan og ikke gøres til et overstatsligt anliggende, hvilket en forordning uvægerligt fører til.

Kl. 14.55

Dansk Folkeparti er grundliggende modstander af, at regler, der indtil nu har fungeret godt på mellemfolkeligt niveau, skal laves om til overstatslige regler, hvor EF-Domstolens rolle bliver markant større, og hvor landenes indflydelse bliver tilsvarende mindre. Derfor er vi også skeptiske over for denne lov.

Man kunne spørge, hvad det egentlig er, der har været så dårligt ved Haagerkonventionen, at man nu mener, at den skal skrottes. Man vil formentlig få det svar, at forordningen indeholder en række forbedringer. Det er da også klart, at der isoleret er tale om nyskabelser, når man åbner for elektronisk forkyndelse, fastsætter regler om, at forkyndelse skal ske hurtigst muligt, og fastlægger tidspunkt for, hvornår en forkyndelse anses som værende forkyndt.